

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 55/2026
03.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Сајевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Зајечару Кпп 22/25 од 16.07.2025. године и Кв 215/25 од 21.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Сајевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Зајечару Кпп 22/25 од 16.07.2025. године и Кв 215/25 од 21.07.2025. године.

Образложење

Пред Основним јавним тужилаштвом у Зајечару у току је кривични поступак против окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ.

Решењем судије за претходни поступак Основног суда у Зајечару Кпп 22/25 од 16.07.2025. године, у ставу првом, одбијен је као неоснован предлог браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Сајевића да се према окривљеном АА укине притвор, одређен решењем судије за претходни поступак Основног суда у Зајечару Кпп 22/25 од 18.06.2025. године, док је ставом другим према окривљеном АА продужен притвор одређен решењем судије за претходни поступак Основног суда у Зајечару Кпп 22/25 од 18.06.2025. године за још тридесет дана и одређено да ће притвор по том решењу трајати до 15.08.2025. године у 19,00 часова, из разлога прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП

Решењем Основног суда у Зајечару Кв 215/25 од 21.07.2025. године одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Сајевића, изјављена против решења судије за претходни поступак Основног суда у Зајечару Кпп 22/25 од 16.07.2025. године, као неоснована. Против наведеног решења жалба није дозвољена.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Сајевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да

Врховни суд усвоји захтев као основан, укине побијана нижестепена решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи побијана решења.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Сајевић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено.

Међутим, у образложењу захтева, иако нумерише повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац оспорава оцену суда о постојању разлога за одређивање и продужење притвора против окривљеног из члана 211. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП. С тим у вези бранилац наводи да су решења заснована на службеној белешци о обавешењу примљеном од грађанина ББ и ВВ сачињеној у ПУ Београд УКП дана 10.06.2025. године, која представља незаконити доказ, као и да је суд приликом продужење притвора додао тачку 3. из члана 211. став 1. ЗКП, који разлог није постојао приликом одређивања притвора, а да не постоје нове или особите околности, ни докази, који би указивале да ће окривљени поновити кривично дело у кратком временском периоду.

Како из изложених навода произлази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, док суштински указује на повреде одредаба члана 214. ЗКП и члана 215. ЗКП као и члана 211 став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и чињеничним наводима оспорава оцену суда о постојању разлога за одређивање и продужење притвора према окривљеном, а што све не представља законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић